

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Aliæ sacræ Scripturæ sententiæ de malis in caput authoris
reuertentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

forum preces unâ duxerat ancillâ comitata descendebat ad D. Stephanum templum, cuius valvas per caelestes ianitores reductis vectium ropagus. sibi sibi semper patere animadvertit, nisi quòd semel duxerat clausus fessit, cùm in descensu per agros & campos, ut imbrium de calo cadentium aquis iter cœno & ludo impeditum facilius expediret. sudem è proximâ pauperis villani sepe extraxit, quo corpus ne fallentibus vestigijs in cœnum prolaberetur, sustineret. Tum verò mirata quid esses, quamobrè sibi praeclusa adis sacra ianna esset, qua alias semper sponte parmissis, ali- quid ab se haud dubie offensum, quo aditum prohiberes, cumq; in se al- tius descendisset, & omnes animi latebras perscrutaretur, si quid depre- benderet, quo numinis clementiam ab se auertisset, nihil tamen (tanta vivebat mulier innocentia) posses reperire, quo deliquisset, tandem an- cilla, vide, inquit, domina, ne conuulso palo soluta & aperta abs te sepi- aliena series tibi portam templi praecluserit. Et hoc ipsum erat, quod à sacrario, innocentem alioquin, matronam prohibebat, nam simul palus suo loco restitutus est, & apertum sepi interuallum expletum, illa ad templum & cellam suam in templo sitam, referatis iterum diuinis valvarum claustris, liberum aditum inuenit.

IX.

Psal. 136. 8.

Oseez 12. 14.

Psal. 9. 17.

Prou. 22. 8.

Psal 7. 17.

Abdiz v. 15.

Quod per dictas similitudines expressum est, id etiam sine si- militudine alijs sententijs passim significauit Scriptura. Et qui- dem à Deo esse talionē indicat Dauid: *Beatus, qui retribuet tibi re- tributionem tuam, quam retribuisti nobis: & Oseez: Opprobrium eius resituet ei Dominus.* Ita quasi mutuum domino suo restituumdum opprobrium reputatur. Eodem spectat illud: *In operibus manuum suarum comprehenditur peccator,* qui etsi virga Dei est, qua casti- gantur rei, si tamen plus fecit, quàm iubetur, & fas est, & facit, quantum permittitur, tandem & ipse, tamquam virga in ignem mittitur. Hinc legimus: *Virga ire sue consummabitur.* Irascetur, & tamquam virga puniet, sed & ipse puniens punietur. Quia *con- uertetur dolor eius in caput eius, & in verticem ipsum iniquitas eius des- cendet.* Quod etiam Abdias minitans ait: *Retributionem tuam con- uertet in caput tuum.* Quibus in locis etsi consueta phrasi sacre linguae ingens supplicij genus exprimat, cùm dicitur, poenam in alicuius caput conuerti, eò quòd caput præcipuum sit in cor- pore; tamen etiam innuitur, mala in anthonem, atque in princi- pium suum reuerti, vt cùm Propertius quoque dicit:

Flumina

Fluminaq; ad caput incipient remocare liquores.

Quo pacto exploratores ad Rahab aiunt: *Qui ostium domus sue egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput eius, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit.* Hoc pactum pepigerunt Hebraei duo, cum hospite sua. Duo autem falsi testes, apud Danielem, dicuntur *mentiri in caput suum*, mendacio scilicet in caput eorum redituro. Atque hæc de talione in genere dicuntur. Particulatim proximus vel iudicio, vel verbo, vel facto violatur; quo ordine & nos talionem prosequemur, ut constet, *judicia Domini esse vera, iustificata in semetipsa, & aliquando ita claram ac manifestam Dei paria reponentis poenam, ut est lumen meridies.* In hoc triplici læsionis genere, quicumque ius alterius violat, sibi dictum putet, quod senior Tobias filio suo paternè inculcavit: *Quod ab alio oderis tibi fieri, ne tu alteri facias.*

Propert. lib. 2. eleg. 5.
Iosue. 2. 19.

Dan. 13. 55. 59.

Psal. 18. 10.

Psal. 36. 6.

Tob. 4. 16.

CAPVT XLVI.

Iudicium temerarium talione punitum, & puniendum.

Quemadmodum non sine sacrilega blasphemia, ita neque sine stulta infania hæretici Luciferiani Deum accusauerunt, quòd eiecerit de caelo Luciferum, pessimi spiritus mali patroni: Marcionista autem, quòd indurauerit Pharaonem, & in mari rubro submerferit exercitum Egyptiorum: Thalmudista denique, qui dicere audeat, Deum sæpe flere: quòd euerterit templum, Iudæosque disperferit. Quasi verò summus Iudex male iudicauerit, quando illum de caelo expulit, qui Altissimum ipsum voluit de solio deturbare; aut quando crudelem regem aquis extinxit, qui in tot infantibus submersis extinguere tentavit totam gentem Hebræorum, vel quando illos disperfit, qui Filium illius, eiusdem gloriæ & diuinitatis participem, infamissimo genere mortis interimentes, in crucem sustulerunt. Itaq; Deus est *fidelis, & absq; ulla iniquitate, iustus, & rectus*; quia *rectum iudicium eius.* Quid enim? an permittere debet, ut homo nullo delectu, ita temerè iudicans, aut suspitionibus sinistris alterum vulnerans impunè ferat iudicium ac suspiciones? Tunc injustus esset, si non iudicaret, & mala non plecteret. Ut ergo & alios deterreret à temerè

I.

S. Thom. 1.
cont. Gent.
cap. 95.
Irenæ. lib. 4.
c. 47 & 48.
Thalmud
ord. 1. Dist. 5.
& S. Thom. 1.
cont. Gent.
cap. 6.

Deut. 32. 41.

Psal. 118. 137.